

komme til at gaa til denne Forfatningsrevision. Derfor skal jeg kun omtale nogle af de Bestemmelser, der indeholdes deri. Jeg skal gentage den Tilslutning, jeg allerede i Sommer som Konseilspræsident gav til Ønsket om Udvidelse af Valgretten til Folketinget med Kvinder og 25aarige, og skal saa kun sige nogle faa Ord om to af de Hovedspørgsmaal, der frembyde sig: den privilegerede Valgret og Forholdstalsvalg til Folketinget, angaaende det sidste kun ganske lidt, idet det har været saa stærkt fremme i denne Debat, at jeg i meget kan henholde mig til, hvad der er sagt.

Jeg finder ingen Grund til nu at lægge Skjul paa, hvad jeg tænker om den Form for privilegeret Valgret, som for Tiden er gældende for Landstinget, lige saa lidt som jeg hele mit politiske Liv igennem har lagt Skjul derpaa. Jeg har altid været en afgjort Modstander af den Sammensætning af Landstinget, vi have for Tiden, og det staar i den nøjeste Samklang med hele min politiske Grundopfattelse. Dette, at en enkelt Mand som Følge af økonomiske Fortrin skal gælde lige saa meget som hele Kommuner, er og bliver noget saa uantageligt for enhver Venstrebetragtning — jeg synes endog, at man nu til Dags maa sige: for enhver Betragtning —, at det maa anses for givet, at vi, naar vi overhovedet komme til Spørgsmaalet om en Revision af vor Forfatning, maa bort derfra. Det er ingen Overdrivelse at sige, at den privilegerede Valgret, vi have til Landstinget — nu kunne vi dog se tilbage paa dens Virkning gennem en lang Aarrække —, ikke har haft nogen heldbringende Indflydelse paa vor Udvikling. Det er som Følge af den dybtgaaende Modsætning mellem Folketing og Landsting, og som Følge af, at denne Modsætning grundes paa et økonomisk Skel, at hele vort offentlige Liv er blevet forgiftet saaledes, som det blev ved det provisoriske Regeringssystem, en Forgiftning, under hvis Eftervirkninger vi endnu i mange Maader lide, en Forgiftning, som ogsaa har vist sin Virkning ved hele den Maade, hvorpaa Forsvarssagen blev behandlet og løst.

Den Bemærkning, der gentagne Gange blev gjort i den grundlovgivende Rigsfor-

samling af de Mænd, der advarede mod at skabe et Landsting, grundlagt paa Borgernes økonomiske Stilling, og derved give de økonomisk velstillede en særlig Overvægt, at en saadan Foranstaltning nødvendigvis vilde ægge frem et mere yderliggaaende Folketing, end der ellers ifølge vort Folks hele Naturel vilde komme, har vist sig at være fuldkommen rigtig. Det er i Virkeligheden gaaet saaledes, at det dybe Modsætningsforhold mellem Folketing og Landsting, den skarpt udprægede privilegerede Valgret, vi have til Landstinget, mangen Gang har været en Løftestang for en radikalere Sammensætning af Folketinget end den, der ellers vilde have været vort Folk naturligt. Det er ogsaa sikkert, at Folketinget og Agitationen ude blandt Vælgerne mangen en Gang har spændt Fordringerne paa dette eller hint Punkt noget højere, end det efter den forhaandenværende Udvikling var naturligt, i Tillid til, at man nok kunde gaa nogle Streger videre, for man havde jo det andet Ting, der sikrede, at man ikke just i Øjeblikket fik et saadant Ønske effektueret ved Lov. Det er faktisk, at noget saadant har fundet Sted, og det er ikke fremmende for Alvor og Sundhed i det politiske Liv. Jeg vil derfor give Højre det indstændige Raad under de kommende Overvejelser angaaende Grundlovens Revision at give Afkald paa Tanken om at bevare den privilegerede Valgret til Landstinget, saaledes som den er nu, grundlagt paa økonomisk Fortrinssstilling. Det forekommer mig ogsaa, at der i den Udtalelse, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) for et Øjeblik siden kom med, ligger en Erkendelse af Sandheden heri. Det ærede Medlem udtalte udtrykkelig, at det ikke vilde være noget fast Punkt under Højres Overvejelser, at det økonomiske Skel skulde være det afgørende mellem Folketing og Landsting. Jeg tror, det vilde være overordentlig gavnligt for Højre selv, hvis det som Helhed kunde komme ind paa en saadan Opfattelse.

Det har vist sig, at naar man giver sig den almindelige Valgret i Vold, ere de konservative Interesser ingenlunde værgeløse. Jeg ønsker ikke, de skulle være det, thi vi, der staa paa den Side, der ønsker